

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 5 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungern) — GT mot HS

(Mål C-38/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal — Direktiv 93/13/EEG — Artikel 3.1 — Artikel 4.2 — Artikel 6.1 — Avtal om lån angivet i utländsk valuta — Meddelande till konsumenten efter det att avtalet träffats om tillämplig växelkurs på det belopp som utbetalats i nationell valuta)

(2019/C 263/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GT

Motpart: HS

Domslut

Artiklarna 3.1, 4.2 och 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den tolkats av den högsta domstolen i den medlemsstaten, enligt vilken ett låneavtal som angivits i utländsk valuta inte är ogiltigt när avtalet, även om det anger det belopp uttryckt i nationell valuta som motsvarar konsumentens låneansökan, inte anger den växelkurs som ska tillämpas på det beloppet för att fastställa det slutliga lånebeloppet angivet i utländsk valuta, samtidigt som det i ett av avtalsvillkoren föreskrivs att denna växelkurs ska fastställas av långivaren i ett separat dokument efter det att avtalet ingåtts,

- om villkoret har utformats på ett klart och begripligt sätt i enlighet med artikel 4.2 i direktiv 93/13, genom att den metod som används för att beräkna det totala lånebeloppet och den tillämpliga växelkursen anges med sådan tydlighet att en genomsnittskonsumēt, som är normalt informerad och är skäligen uppmärksam och medveten, kan bedöma de ekonomiska konsekvenserna av avtalet, särskilt den totala lånekostnaden, eller, även om det nämnda villkoret inte har utformats på ett klart och begripligt sätt,
- om villkoret inte är oskäligt i den mening som avses i artikel 3.1 i det direktivet eller, om så är fallet, det berörda avtalet kan bestå utan detta villkor i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 93/13.

(¹) EUT C 178, 6.6.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juni 2019 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy — Polen) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mot Orange Polska S.A.

(C-628/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter — Begreppet "aggressiv affärsmetod" — Konsumentens skyldighet att fatta det slutliga affärsbeslutet i närvaro av ett bud som överlämnar de allmänna villkoren i avtalet till konsumenten)

(2019/C 263/04)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Svarande: Orange Polska S.A.

Domslut

Artiklarna 2 j, 8 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 ska tolkas så, att en näringsidkares tillämpning av ett förfarande för att ingå eller ändra avtal för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, såsom det aktuella förfarandet i det nationella målet, där konsumenten måste fatta det slutliga affärsbeslutet i närvaro av ett bud som överlämnar standardavtalet till konsumenten, utan att vederbörande obehindrat kan ta del av avtalets innehåll i budets närvaro,

- inte utgör en aggressiv affärsmetod under alla omständigheter,